

Everghetinos - Tema 5 (Ρουμανικά, Romanian)

Trebuie să avem pururi pomenirea

morții și a judecății ce va să fie; căci cei care nu cugetă și nu le așteaptă neîncetat pe acestea cad ușor pradă patimilor

3. Din Pateric

1. A zis Avva Agathon: “Monahul trebuie să ia aminte în tot ceasul la Judecata lui Dumnezeu”.

2. Era prin părțile Iordanului un pustnic, care se nevoise vreme de mulți ani. Acesta, acoperit de Dumnezeu, nu avea lupte de la vrăjmaș, rămânând aproape întru totul nerăzboit. De aceea, în fața tuturor celor care îl cercetau pentru folos [duhovnicesc], îl batjocorea pe Satana și îi arunca ocări. Zicea că-i un nimic și că n-are nici o putere asupra nevoitorilor; decât dacă-i găsește asemenea lui, întinați și robiți neîncetat păcatului, doar pe aceștia îi face neputincioși. Acestea le spunea pentru că nu simțea harul de sus, care nu-l lăsa pe Satana să-l lupte.

Dar când i s-a apropiat sfârșitul, a îngăduit Dumnezeu să i se arate diavolul înaintea ochilor și să-i spună: “Ce ți-am făcut eu, Avva? De ce-mi arunci ocări? Oare te-am supărat cu ceva?” Iar fratele îl scuipea și începu să-i zică iarăși aceleași cuvinte: “Mergi înapoia mea, Satano! Căci nu ai nici o putere asupra robilor lui Dumnezeu”. Iar acela spuse: “Așa, așa! Vezi că mai ai de trăit patruzeci de ani; nu o să gălesc eu în atâția ani o clipă în care să te fac să te poticnești?” și, spunând aceasta, s-a făcut nevăzut. ([περισσότερα...](#))